

Danskeeren.

„Danskereen“ udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Lørdags-Udgave.

„Danskereen“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 66.

Blair, Nebr., Lørdag d. 14. September 1901.

10de Aarg.

Præsident McKinley er sovet hen.

Døden kommer langsomt, men sikkert.

fra Dødsengen. — De sidste Timer. — De sidste tilstedeværende. Den døendes sidste Sang.

William McKinley.

Milburn House, Kl. 2 Morgen, 14. Sept. 1901. — Sekretær Cortes-hou gav just Meddelelse om, at Præsident McKinley var sovet hen Kl. 2.15 a. m.

Milburn House, Sept. 14, 2.24. Familien med Undtagelse af den døendes Hustru stod ved Dødsengen. Mrs. McKinley opholdt sig i et tilstødende Værelse. Dr. Rixey var den eneste tilstedeværende Læge.

Buffalo, Sept. 14, 2.30 a. m. — Præsident McKinley er sovet hen, mildt og blidt som Døden til ham; og den fandt ham vel beredt.

Allerede i Gaar Aftes blev det aabenbart, hans Liv ikke stod til at redde, og at Aftledens Stund var kommen. En efter en kom de tilstedeværende Medlemmer af hans Familie og af hans Kabinet ind i Sygeværelset, hvor Lægerne stod forslagne i Baggrunden.

Taaerne frømmede alle ned ad Kinderne, kun en var stille og gudhengiven; det var den døende Præsident. Foruden de nærmeste kom senere en Del andre Venner og Bekendte til Milburn House; de fik den døende at se, men han var da allerede forlængst gaaet over i Ubevidstheden.

Der var ikke mere for Lægerne at gøre. De gav den døende en Del Dryggen for at holde Hjertet i Slag, og tilsidst bad Præsidenten selv om at han maatte faa Lov at dø.

Efter Kl. 8 Aften fik han derfor ikke mere Dryggen og hans Kræfter svandt nu borti med rivende Hast.

Den sidste Gang, han fik Dryggen da, da han skulde tage Farvel med sin elskede Hustru. Da hun kom ind, gik der et øjeblik over den døendes blege, stille Ansigt, saa mødtes deres Hænder for sidste Gang her paa Jorden. Hun blev en Stund siddende der med sin

Haand i hans og til Trods for sin nedbrudte af Sygdom og Sorg udbredte Hænder holdt hun sig tapert. — Saa drog hentes Hænder atter ind i de ubevidstes Natstygger. —

Præsident McKinley døde med Bestendelsen af den Tro, hvorpaa hans Liv sidste var baseret.

Der kom ingen Præst til hans Dødseng; men de sidste Toner, der blev hørt af disse alvorlige og mildt sammenholdte Læber, var Salmen „Nærmere, Gud, til dig“; Ordene endte og gik i den sidste mere svigtende Bevidstheds Stunder. Men hans Mand var baaret af den dybe Længsel, der ser Døden som et: „Nærmere, Gud, til dig“.

Og i Samklang med denne Længsels Glæde midt i Dødens Smerte stod hans sidste hørlige Ord: de var det gamle hellige: „fiat voluntas tua“ — „Ets din Vilje“.

Dr. Mann, der da stod den døende nærmest, har optegnet dem og nu overgivet dem til den sørgende Nations Statkammer af alvorslige mandlige Ord. — Ord, som er Kraft, fordi tun Gud har givet dem Indholdsfulde.

Disse Ord, jævne som den Mandes Liv var jævnt, der ubtalte dem, løb efter Dr. Manns Ophværsninger saaledes: „Farvel, alle! Farvel! Det er saa Guds Vej. Hans Villie ste.“

Det amerikanske Folk vil vide at bevare disse Ord og i Lyset af dem se Fremtiden i Møde.

Efter Midnat var man hver Stund belæst paa, at Lyset kunde gaa ud.

Pulsen havde tun saet umærkeligt siden Kl. 10, og tun Lægerne kunde se, at der endnu var Liv. I Dødsøjeblikket, der kom mellem Kl. 2 og 2.15, var tun saa til Stede. Med Undtagelse af Dr. Rixey havde Lægerne forladt Værelset; Præsiden-

tens Privatsekretær Cortes-hou, samt Miss Barber og Miss Duncan — og efter sin Beretning — Mrs. McKinley var til Stede.

Følge en anden Beretning opholdt Mrs. McKinley sig i et tilstødende Værelse.

Sekretær Cortes-hou havde den sørgelige Pligt at meddele, at Døden var kommen, hvorefter Webb Hays underrettede det i Underretagen daktende Kabinet derom: „Alt er forbi,“ sagde han.

Der var tun Sorg, en næsten lamnende Sorg at se paa alles Ansigter; og mange brød ud i lydelig Gulpen og Graad, mens Taaerne ranted dem paa Kinderne.

En sidste Underretelse blev foretaget saa sent som Kl. 11.40. Der var sendt Bud efter Dr. Janeway fra New York; Lægerne snublede hans Raad og Bifaad. Han undersøgte den døendes Hjerte. Men intet kunde gøres.

Da Præsidenten døde og Sorg betog alle Rensere, faldt der en tær, mørk Taage over hele Buffalo.

Det var ligesom Naturen ogsaa vilde give sin Sorg Udtryk.

Der var adskillig Uro i Buffalo i Gaar, da man fik Bished for, at Præsidenten vilde dø. En 6000 tallig Stare stormede til Politistationen under Raabet: Lad os saa fat i Snigmorderen.

Angaaende den afdødes Liv som Person og Statsmand skal vi i næste Nr. give udførlig Meddelelse. Her skal tun tilføjes, at hele den amerikanske Nations dybe Sorg og hele den civiliserede Verdens hjertelige Deltagelse er Vidnesbyrd om den afdøde Præsidents sjældne og store Personlighed.

Han vil bevares i Føllehjerter, i Nationens og Verdens Historie som en af Amerikas ypperste Statsmænd — en Mand stor i Fredens og stor i Krigens Tid — en Mand med baade Hæder og Hjerte i Livet — fort sagt: en Mand. Og faldt han for en Snigmorders Kugle, skal det erindres, at det amerikanske Folk vil vel sørge, men ikke strømmes herover. Anarkismen har ikke vundet nogen Sejr ved Mordet paa Præsident McKinley.

Det amerikanske Folk vil ved Præsident McKinleys Baare ihukomme Garfields Ord i Anledning af Mordet paa Præsident Lincoln:

„Gud regerer, og Regeringen i Washington lever fremdeles.“

Folket vil staa op til ny Daad og nye Fremstridt nu som da.

Sygdommens pludselige Vending.

Milburn House, Sept. 13. — Rationen til den 13. Sept. blev Præsidenten pludselig daarligere. Lægerne blev hastig tilkaldte, saavel Kabinetets ministrene, der paa Grund af hidtilværende gunstige Forhold, var rejst tilbage til Washington.

Bulletiner, der udsendtes med korte Mellemrum Ratten igennem gav intet Haab om Bedring. Følgende Bulletin angaaende Marsagen til det uforudsete Tilbagefald udsendtes Kl. 2.50 a. m. af Lægerne:

Præsidentens Tilstand yderst alvorlig og foranlediger stor Engstelse. Maven er i Orden; men Hjertet faar svagt og kan ikke paavirtes af stimulerende Midler. Han er ved sin Bevidsthed. Hud er varm og Pulsen svag, regelmæssig og 126. Respiration 30, Temperatur 100.

De indvendige Saar er efter Lægerens Udsagn saa godt som heledet, og det ydre gaar godt fremad. Om Eftermiddagen 12. Sept. havde Patienten gentagende Klager over Træthed, og Pulsen steg i uforholdsmæssig Grad.

Man lagde Skulden delvis paa en Fretost, som viste sig at være uforudsigelig for den endnu svage Mave, og efter at det behørende Indhold var fjernet, aftog Puls-lagene en Del. Hjertets Virksomhed var, hvad der forudsigeligt mest.

Kl. 4 var Præsidenten lidt bedre. Hjertet arbejdede en Smule livligere og Patienten var sig bevidst.

Mrs. McKinley var endnu ikke underrettet om den kritiske Tilstand.

Anarkistene truer.

Washington, Sept. 11. — Et anonymt Brev, der indeholder en Trubst mod Præsidentens Liv, i Tilfælde af, at han lever denne Gang, er i Autoriteternes Besiddelse. Brevet erklærer, at Præsidenten tun er et Redskab for Kapitalister og Ringe, og skal udryddes, om ikke ved Czolgosz's Kugle, saa ved en anden.

Præsidenten er ikke den eneste, der trues, Sagsfører Richards, der aabent erklærede Fjendskab og Forsølgelse mod alle Anarkister, der var medvirrende i den Sammenbrørgelse, fik et Brev undertegnet Brutus, der under Trubst raadede ham til at have sin Opmærksomhed henvendt paa de tyranniske Ringe, hellere end paa Præsidentens Fjender.

Et Sibirien for Anarkister.

Senator McLaurin S. Carolina siger, at man kan ikke tage Forholdsregler strænge nok, imod de fanatiske, der i Tale og Skrift opflammer vildende Sjæle mod Lov og Orden.

„De er langt strafværdigere end Stakkerne, der hidset frem af dem, aflytte Kuglerne. Alle civiliserede Magter burde gaa sammen og oprette en Koloni, hvor de skulde sendes og tilbringe deres Levetid under streng Bevogtning; man kan jo ikke forsvare, at sende den Slags Folk til andre Lande og udfærde dem for deres ødelæggende Indflydelse.“

Ser slemt ud for Maggio.

Italieneren Maggio, der, som tidligere meddelt, forudsagde Præsidentens Død i dette Aar, er nu arresteret. Man har ikke rigtig Tillid til hans umiddelbar Spaadoms-gave, og mener, han har Kundskab om en Sammenbrørgelse mod Præsidentens Liv. I saa Fald slipper han ikke saa let.

Man ikke holde paa Emma Goldman.

Autoriteterne i Chicago er i den yderste Nød med Hensyn til de arresterede Anarkister og særlig med Miss Goldman. Det er hidtil ikke lykkedes dem at faa noget retslig Bevis mod de mistænkte; Czolgosz vedbliver haardnattet med sin Paastand, at Emma Goldman tun gennem sit Foredrag har lagt Tanken om Præsidentmordet ind i hans Hjerne; og dette er selvfølgelig alt for indirekte til, at en Anklage kan besværes derpaa. Dørligheden i Chicago ønsker meget, at Buffalo-Autoriteterne vilde forlange Miss Goldman overleveret til dem; men disse mangler de fornødne retslige Grunde, og Kvinden nægter haardnattet godvillig at lade sig forflytte.

Imidlertid støver og smuser man alle Begane for at finde et fast Anklagepunkt mod de fængslede.

Mistanken om en organiseret Sammenbrørgelse holder sig stadig og besværes nu og da af tilfældige Opdagelser; og det er at haabe, at Politiet kan faa fat paa noget aldeles haandgribeligt inden de sætter disse Samfundsovrøretter paa fri Fod igen.

Strejken.

Intet særligt nyt kommer fra den Sejr, og de sparsomme Underretninger tyder alle paa Nederlag for de strejvende. Næste efter Næste sættes i Gang ved Hjælp af Nye-Fagforingsmænd. De strejvende blive mere og mere uafhengige i deres store Nød. Særlig Kvindene, der kanste af dyrtøbt Erfaring ved hvad en Vinter uden Arbejde har at betyde. De gribe nu og da til Voldsomheder.

Forleden omringede de og fik Tid paa et Vognløb af Senge, bestemt for „Struebrøtterne“; Dagen efter fulgte Mandene deres Eksempel, idet de, bevæbnede med „Clubs“, forhindrede en Del mandomme Arbejdere fra at komme i Land ved Monongahela Floden, ad hvilken de kom.

Men at Kompagniet har opgivet en Dørensforsøg ses blandt andet deraf, at de er i Færd med at smide de gamle Arbejdere ud af deres Arbejdsboliger for at fiske Plads til de nye. De første tre fik Bud den 12. Sept. om at være ude inden næst følgende Tirsdag, da de ellers ved denne Tid vilde blive smidt paa Gaden.

Der skal nu tre Familier opføres hver Dag, indtil alle Husene er ryddet.

Pastor Gerisen holdt sin Aftensprædiken Søndag Formiddag. Mange gik en Time før Tiden for at faa Plads. Hver eneste Tomme i Kirken var optaget og ganske mange funde ikke komme ind. En Del stod udenfor ved Vinduerne og lyttede. Efter Præsidentens bragtes Præsidenten et betydeligt Aftensoffer.

For smaa Stø foraarstager Døden. En Advarsel til forfængelige Kvinder med „maa færd“ er følgende Tildragelse, dateret New York, Sept. 11.

Mrs. Bridget Mooney havde købt et Par Stø, der klemte, særlig den venstre, hvor hendes store Taa var i en frygtelig Klemme.

Mrs. Mooney, der er 70 Aar gammel, vilde dog ikke give op, hun kunde dog vel brække et Par Stø ind mente hun. Imidlertid gik Huden af Støttaen og Voldforgiftning indtraadte. Huden og Benet svulmede op, og i en lidende Tilstand blev den gamle Kone ført til Hospitalet, hvor hun senere er afgaaet ved Døden.

Udlandet.

Et armenisk Blødbad kan ventes.

Tyrkerne er ifærd med at samle Bestyldninger mod Armenierne, det sædvanlige Værelse for deres grusomme Fremfart mod dette Ulykkelige Land.

I følge trykkelige Reporter har 50 Armeniere fornødig stuet Tid paa de bedste Kaserner i Mushi, hvor siden efter et Slag leveredes, og Armenierne trængte tilbage til Sassoun.

Armenierne bestyldes ligeledes for at have lagt Sprængstof under de trykkelige Karakterer i Sassoun og ved Eksplosionen at have forarsaget stor Paasik mellem Soldaterne.

Alt dette ved man dog af gammel Erfaring, er tun en Undskyldning for nye paatænkte Mordetog.

Fru von Reitelers affaar i Wien.

Berlin, Sept. 12. — Prins Chun snublede gennem den heroverende kinesiske Minister Kong Chang, personligt at tonbolere Fru Reitelers i Anledning af Sønnens Død i Peking.

Den myrbedes Moder afslod imidlertid at modtage den kinesiske Udsending.

To Nederlag for Boerne.

London, Sept. 11. — Lord Ritchener reporterer følgende fra Pretoria. Melhuen mødte Bantouder og Deslæren i Great Maries Valley den 6. og 8. September, og blev dem tilbage den 8. Sept. Boerne efterlod 18 dræbte og 41 Fanger.

Matjefffontein, Cape Colony, Sept. 11. — Oberst Crabbe overførte Lieutenant Van der Merwe's Sejr, dræbte Lieutenanten og en anden Boer og tog 37 Mand ud af 100 til Fange. Lieutenant Van der Merwe, bemærkes der, var en af Kommandant Scheepers mest betrodte Mand.

Kejser Wilhelm gør sig lakker.

Cassel, Sept. 11. — Kejseren lader i disse Dage al sin mestvorte Gæstfrihed spille paa den engelske Konge, for om mulig at faa ham lige saa venlig ind over for Vaterlandet som i sin Tid Dronning Viktoria. Og Wilhelm siges at vinde Venner ved det engelske Hof, saaledes nævnes Sir F. Laferles, engelsk Ambassader til Berlin, som Kejseren's varme Væbruder.

Man Kejseren vinde sig magtfulde Venner deraf ved sin personlige Gæstfrihed, saa — det har han da sagtens Raad til.

Paris venter Czarens Besøg.

Den russiske Kejser ventes paa Besøg i Paris, endstønt ingen officiel Meddelelse endnu har bekræftet Rygtet desangaaende. Alligevel er Pariserne saa sikre i deres Formodninger, at Viraadet har tilfæaet 100,000 Francs (\$19,300), der skal anvendes til at stille en Sikkerhedsbøgt om Kejseren i de tre Timer, han agter at opholde sig i byen.

Kejsermødet.

Danzig, 12te Sept. — Efterat Czaren igaar Aften havde afslagt Kejser Wilhelm et Besøg i Hohenzollen, gjengældte Kejseren Besøget. Vedtaget af sin Broder, Prins Henrik gik han ombord i Czarens Yacht og indtog Middag med ham. Om Aftenen var de tyske og russiske Krigsskibe illuminerede. Ordener og Gæstteller er udvekslet mellem Kejseren og Czaren og andre fyrstelige Personer.

Derfor en Handlenbe forlanger eder til at tage noget „lige saa godt“ som Rocky Mountain Tea, fabrikeret af „Madison Medicine Co.“, spørg ham, om han laver flere Penge. Spørg eders Apoteker.